

DZIENNIK KOMISARIJATU RZĄDU

NA M. ST. WARSZAWĘ

WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM ŚWIĄT I NIEDZIEL.

Ogłoszenia: a) Instytucji państwowych i komunalnych mk. 4000 za wiersz nonparelu b) Instytucji i osób prywatnych 6300 mk. za wiersz nonp. pierwszy raz za każdy następny raz 25 proc. ustępstwa. c) Trzykrotne ogłoszenie o zgubieniu paszportu wewnętrznego lub dowodu osobistego 9400 mk, d) Trzykrotne ogłoszenie (do trzech wierszy o zgubieniu wszelkich innych dokumentów 13500 mk. Ogłoszenie o koncesji 60000 mk. Szerokość wiersza wynosi 25 liter.

Prenumerata: Miesięcznie z dostarczeniem do domu 14000 mk. Cena egzemplarza pojedynczego w redakcji 500 mk.

Adres: Senatorska 12, (pałac Białka) lewa oficyna, I-o piętro. Redakcja pokój Nr. 7. Administracja pokój Nr. 7. Telefon Nr. 15-84.

Treść numeru 134-go.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Z Komisarijatu Rządu:

1. Kwesta.
2. Ustawa o Trybunale Stanu.
3. Obwieszczenie w przedmiocie ustalenia ceny emisyjnej 7 proc. złotych bonów skarbowych Serji I A, I B, I C i I D.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

4. Kronika
5. Ogłoszenia.

Dział urzędowy

Z Komisarijatu Rządu:

KWESTA

Komisariat Rządu na m. st. Warszawę w myśl § 1 przepisów, ogłoszonych w Monitorze Polskim Nr. 33 z dn. 11-II 1921 r. udziela koła Prażan (ul. Jagiellońska 19 na Starej Pradze) pozwolenia na urządzenie w dniu 1-m lipca 1923 r. kwesty zamkniętej w lokalach publicznych i na ulicach m. st. Warszawy na rzecz Zakładu Wychowawczego dla chłopców sierot „Sierocin”.

Osobą odpowiedzialną za przeprowadzenie kwesty jest p. Józef Lechotycki, skarbnik Kała Prażan.

Obowiązuje stosowanie się do przepisów okólnika Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Nr. 446 z dn. 4-II 1921 r., ogłoszonego w wyżej wymienionym Monitorze Polskim, oraz ogólnopolicyjnych i prasowych.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

USTAWA

z dnia 27 kwietnia 1923 r.

o Trybunale Stanu

I. Odpowiedzialność ministrów.

Art. 1. Minister odpowiada konstytucyjnie przed Trybunałem Stanu za działania i zaniechania, wynikłe z winy umyślnej i nieumyślnej, któremi w zakresie swojego urzędowania, lub też w zakresie ogólnego kierunku działalności i polityki Rządu, naruszył Konstytucję Rzeczypospolitej lub inną ustawę, naraził Państwo na niebezpieczeństwo, lub interesom Państwa oczywistą i znaczną wyrządził szkodę.

Na tych samych zasadach minister odpowiada za działania i zaniechania Prezydenta Rzeczypospolitej, albo zastępującego go Marszałka Sejmu, a nadto we właściwym sobie zakresie urzędowania za działania i zaniechania podległych organów, a w zakresie ogólnego kierunku działalności i polityki Rządu także za działania i zaniechania Rady Ministrów oraz innych ministrów, jeśli owych działających lub zaniechań stał się bezpośrednio winny, lub dopuścił do nich z winy umyślnej lub nieumyślnej.

Art. 2. Odpowiedzialność konstytucyjna nie wyłącza odpowiedzialności przed władzami właściwymi za przestępstwa z ustaw karnych zarówno związane, jak i niezwiązane ze sprawowaniem urzędu. Jednak za przestępstwa z ustaw karnych, związane ze sprawowaniem urzędu, Sejm może pociągnąć ministra do odpowiedzialności przed Trybunałem Stanu. W tym wypadku należy sprawę, jeśli się toczy przed inną władzą, przekazać Trybunałowi Stanu.

Art. 3. Odpowiedzialność ministrów za szkodę, wyrządzoną przez działalność urzędową, niezgodną z prawem lub obowiązkami służby, tudzież solidarną odpowiedzialność Państwa za tę szkodę określają osobne przepisy.

Art. 4. Prawo pociągnięcia ministra do odpowiedzialności konstytucyjnej przed Trybunałem Stanu przysługuje wyłącznie Sejmowi.

Art. 5. Wniosek o pociągnięcie ministra do odpowiedzialności przed Trybunałem Stanu powinien zawierać dokładne określenie zarzutu i być podpisany przynajmniej przez 100 posłów.

Marszałek stawia wniosek w ciągu dni 8 od jego zgłoszenia na porządku dziennym obrad sejmowych.

Rozprawa ogranicza się do pytania, czy Sejm przechodzi nad wnioskiem do porządku dziennego, czy też przekazuje go komisji do rozpatrzenia.

Art. 6. Komisja składa Sejmowi wniosek bądź o powzięcie uchwały, stawiającej ministra w stan oskarżenia, bądź o odrzucenie wniosku, wymienionego w art. 5.

Komisja powinna dać ministrowi możliwość udzielenia wyjaśnień bądź usłnie, bądź na piśmie; nadto może przesłuchiwać świadków i znawców tudzież badać dokumenty, dotyczące sprawy.

Art. 7. Marszałek stawia wniosek komisji na porządek obrad sejmowych w ciągu dni 8 od jego zgłoszenia.

Nad wnioskiem komisji odbędzie się rozprawa w Sejmie, w czasie której wolno ministrowi składać ustne wyjaśnienia choćby już urzędowi nie piastował.

Uchwała, stawiająca ministra w stan oskarżenia, musi być powzięta w obecności co najmniej połowy ustawowej liczby posłów większością $\frac{2}{3}$ oddanych głosów.

Równocześnie Sejm wybiera zwykłą większością głosów trzech posłów celem popierania oskarżenia przed Trybunałem Stanu; posłowie ci mają, zarówno łącznie, jak każdy z osobna, prawa członków urzędu prokuratorzkiego w sądach karnych, lecz bez możności odstąpienia od oskarżenia.

Art. 8. Okoliczność, że minister nie piastuje już urzędu, nie stoi na przeszkodzie oskarżeniu.

Ściganie ministra przed Trybunałem Stanu jest dopuszczalne jedynie wówczas, jeśli wniosek (art. 5) zgłoszony w Sejmie nie później, niż w przeciągu sześciu lat, licząc od dnia popełnienia czynu.

Jeśli jednak czyn zarzucony ministrowi, stał się wiadomy z zamknięcia rachunków państwowych, wniosek o pociągnięcie ministra do odpowiedzialności przed Trybunałem Stanu można zgłosić aż do końca kadencji sejmowej, na której badano zamknięcie rachunkowe, choćby termin sześcioletni od dnia popełnienia czynu upłynął.

Art. 9. Zgłoszenie wniosku o pociągnięcie ministra do odpowiedzialności (art. 5) przerywa bieg przedawnienia, o ile wniosek nie będzie odrzucony.

Art. 10. Uchwałę Sejmu, stawiającą w stan oskarżenia, Marszałek podaje do wiadomości Prezydenta Rzeczypospolitej, Senatu, Rady Ministrów, Przewodniczącego Trybunału Stanu, tudzież oskarżonego ministra, który wskutek tej uchwały ulega zawieszeniu w urzędowaniu.

Art. 11. Trybunał Stanu ma siedzibę w Warszawie i składa się z Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego, jako przewodniczącego, oraz 12 członków, których wybierają z poza swego grona: 8 — Sejm i 4 — Senat.

Na członków Trybunału Stanu mogą być wybrani obywatele polscy, nie piastujący żadnego urzędu państwowego, oraz używający pełni praw obywatelskich, o ile ukończyli lat 40 przed dniem wyboru; przynajmniej połowa wybieranych przez Sejm i Senat członków Trybunału ma posiadać ukończone wyższe studia prawnicze.

Wyboru członków Trybunału Stanu dokonywają Sejm i Senat natychmiast po ukonstytuowaniu się na cały okres kadencji sejmowej w sposób, ustalony dla wyboru komisji.

Członkowie Trybunału Stanu składają przepisana dla sędziów przysięgę na pierwszym posiedzeniu, w którym biorą udział.

Gdyby w czasie trwania kadencji sejmowej członek Trybunału Stanu zmarł, zrzekł się urzędu lub utracił przepisane warunki wybieralności do Trybunału Stanu, Przewodniczący winien o tem zawiadomić Sejm, względnie Senat, celem dokonania uzupełniającego wyboru.

Sekretarza i potrzebną dla Trybunału pomoc kancelaryjną wyznacza pierwszy Prezes Sądu Najwyższego z pośród urzędników tegoż Sądu.

Art. 12. Trybunał Stanu jest w sprawowaniu swego urzędu sędziowskiego niezawisły i podlega tylko ustawom.

Orzeczenia Trybunału Stanu nie mogą być zmienione ani przez władzę ustawodawczą, ani przez władzę wykonawczą.

W zakresie badania ważności ustaw i rozporządzeń Trybunałowi Stanu przysługują te same prawa, co sądom powszechnym.

Art. 13. Od dnia postawienia ministra w stan oskarżenia do dnia wydania wyroku członkowie Trybunału Stanu nie mogą być pociągani do odpowiedzialności karnej, ani pozbawieni wolności bez uprzedniej zgody Trybunału Stanu, jeżeli nie są schwytani na gorącym uczynku, lecz i w tym wypadku może Trybunał stanu lub jego przewodniczący zażądać niezwłocznie uwolnienia aresztowanego.

Postanowienia zapadają w składzie, przewidzianym dla rozprawy głównej (art. 18 ust. 1) bez udziału interesowanego.

Art. 14. Członkowie Trybunału Stanu sprawują swój urząd honorowo

W razie sprawowania czynności urzędowych poza miejscem zamieszkania, Skarb zwraca członkom Trybunału Stanu koszty podróży i wpłaca dietyienne według norm dla urzędników II stopnia służbowego.

Art. 15. Trybunał Stanu stosuje odpowiednio przepisy ustawy o postępowaniu karnem, obowiązującej sądy karne powszechne, o ile ustawa niniejsza inaczej nie postanawia.

Władze i urzędy są obowiązane udzielić Trybunałowi Stanu wszelkiej pomocy, zwłaszcza przedłożyć na żądanie wszelkie akty i dokumenty.

W postępowaniu przed Trybunałem Stanu urzędnicy są zwolnieni od obowiązku zachowania tajemnicy urzędowej.

Art. 16. Trybunał Stanu w porozumieniu z Sądem Najwyższym porucza jednemu z członków tego Sądu przeprowadzenia śledztwa wstępnego.

W śledztwie wstępnym stosuje się art. 15 tej ustawy.

Przeglądanie przez oskarżonego lub jego obrońcę aktów śledztwa i branie z nich odpisów przed zamknięciem śledztwa wstępnego zależy od postanowienia sędziego prowadzącego śledztwo.

Art. 17. Uchwała Sejmu, stawiająca Ministra w stan oskarżenia (art. 7), zastępuje akt oskarżenia,

Trybunał Stanu nie może odmówić wyznaczenia rozprawy głównej i rozpoznaje sprawę jedynie w granicach uchwały sejmowej.

Art. 18. W skład Trybunału Stanu podczas rozprawy głównej wchodzi wszyscy nie wyłączeni członkowie. Nieprzerwana obecność przynajmniej siedmiu członków łącznie z Przewodniczącym jest konieczna do wydania wyroku.

Poza rozprawą główną Trybunał orzeka w składzie 3 członków łącznie z Przewodniczącym.

W razie wyłączenia Przewodniczącego lub wogóle niemożności sprawowania przezeń przewodniczącego, obejmuje je najstarszy z kolei prezes Sądu Najwyższego

Art. 19. Trybunał Stanu sam decyduje o swojej właściwości.

Powództwo cywilne jest niedopuszczalne.

Jawność rozprawy głównej może być wykluczona jedynie w wypadkach, w których zagrażałaby bezpieczeństwu Państwa.

Dla uznania oskarżonego za winnego konieczne jest większość dwóch trzecich głosów członków trybunału, nieprzerwanie obecnych na rozprawie.

Art. 20. Kary za czyny przewidziane w art. 1-szym są następujące:

a) pozbawienie czasowe lub stałe biernego, albo czynnego i biernego, prawa wyborczego do ciał i instytucji publicznych, z czym łączy się utrata piastowanych mandatów.

b) pozbawienie czasowe lub stałe prawa piastowania urzędów publicznych, z czym łączy się prz niesienie na emeryturę, tudzież w miarę uznania Trybunału z mniejszeniem uposażenia emerytalnego najwyżej do połowy;

c) wydalenie ze służby państwowej z utratą praw wynikających z tej służby.

Kary powyższe mogą być wymierzone łącznie.

Art. 21. Trybunał Stanu uwzględniając okoliczności czynu, może poprzestać na uznaniu oskarżonego za winnego bez wymierzenia kary.

Art. 22. W razie pociągnięcia do odpowiedzialności za przedstępstwa z ustaw karnych, popełnione w związku ze sprawowaniem urzędu (art. 2 ust. 2). Trybunał Stanu wymierza za te przestępstwa kary, przewidziane w ustawach karnych.

Może on nadto orzec wszystkie lub niektóre kary wymienione w art. 20.

Art. 23. Minister, uznany winnym przez Trybunał Stanu, traci urząd ministra z mocy samej ustawy.

Art. 24. Wyrok Trybunału Stanu jest prawomocny z chwilą ogłoszenia.

Kary, wymierzone przez Trybunał Stanu, wykonywują władze; które z mocy przepisów ogólnych są powołane do ich wykonywania.

Art. 25. Gdyby po rozpoczęciu rozprawy głównej, a przed wydaniem wyroku kadencja sejmowa się zakończyła lub gdyby Sejm został rozwiązany członkowie Trybunału Stanu, tudzież oskarżyciele przez Sejm wybrani (art. 7 ust. 4) pełnią swój urząd aż do wydania wyroku.

Pozatem należy sprawę w razie upływu kadencji (art. 54 ustawy konstytucyjnej) przekazać następnemu składowi Trybunału Stanu i w tym wypadku bieg śledztwa wstępnego (art. 15) nie doznaje przerwy. Czynności, nie cierpiące zwłoki do których załatwienia byłby powołany Trybunał Stanu w składzie trzech członków (art. 18 ust. 2), pełni pierwszy Prezes Sądu Najwyższego. Nowy Sejm wybierze w sposób, wskazany w art. 7 ustęp 4, trzech posłów celem popierania oskarżenia.

Jeśli sejm wyboru tego nie dokona w ciągu miesiąca po ukonstytuowaniu się, oskarżycieli wyznaczy z pośród posłów Marszałek w porozumieniu z wicemarszałkami. Wyznaczeni w ten sposób oskarżyciele urzędują do chwili, kiedy Sejm dokona wyboru, zgodnie z przepisem art. 7 ustęp 4 tej ustawy.

Art. 26. Przepisy niniejszej ustawy stosują się odpowiednio również do kierowników ministerstw oraz do Prezesa Najwyższej Izby Kontroli Państwa w zakresie jego działania, przewidzianego ustawą

II. Odpowiedzialność Prezydenta Rzeczypospolitej.

Art. 27. Prezydent Rzeczypospolitej odpowiada przed Trybunałem Stanu za zdradę kraju, naruszenie Konstytucji z winy umyślnej, tudzież za przestępstwa z ustaw kar-

nych, choćby przestępstwa takie nie pozostawały w związku z pełnieniem powierzonych mu urzędów.

Gdy Prezydent już nie piastuje urzędu, odpowiada przed Trybunałem Stanu jedynie za czyny, pozostające w związku ze sprawowaniem urzędu Prezydenta.

Art. 28. Prezydent Rzeczypospolitej może być pociągnięty do odpowiedzialności tylko przez Sejm uchwałą powziętą większością 2/3 głosów przy obecności co najmniej połowy ustawowej liczby posłów.

Pozatem przepisy niniejszej ustawy, dotyczące kar i skutków wyroku, tudzież postanowienia, dotyczące przedawnienia oraz trybu postępowania, stosują się odpowiednio w razie oskarżenia Prezydenta Rzeczypospolitej.

Art. 29. Przepisy art. 27 i 28 ustawy niniejszej stosują się również do Marszałka Sejmu, zastępującego Prezydenta Rzeczypospolitej w wypadkach, przez Konstytucję przewidzianych.

III. Przepisy końcowe.

Art. 30. Aż do wprowadzenia jednolitej ustawy o postępowaniu karnym Trybunał Stanu stosuje odpowiednio przepisy ustawy o postępowaniu karnym, obowiązującej w jego siedzibie.

Art. 31. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Art. 32. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Prezesowi Rady Ministrów w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości.

Prezydent Rzeczypospolitej:

S. Wojciechowski.

Prezes Rady Ministrów:

W. Sikorski.

Minister Sprawiedliwości:

W. Makowski

OGŁOSZENIA. ZAGUBIONE PASZPORTY:

Łukaszczyk Jan, Strzelecka 29
Nauczyciel Kadysz, Słiska 42
Bigelman Szymon Bonifaterska 3/5
Stempka Małka Nalewki 39
Więckowski Wacław, Łomżyńska 11
Bloch Aron Ogrodowa 8-a
Pasik Wiktor, Radzymińska 61
Swicka Emma Wspólna 54-a
Krawczyńska Antonina Tamka 29
Brandt Janina, Al. Ujazdowskie 24
Strumpfian Sesa Paulna Wilcza 29
Goldwint Cecylja, Grzybowska 14
Falkowicz Nuchim Chmielna 44
Jagiela Marceli, Pańska 3
Frajdos Szczepan Solec 20-a

2421-3 Mendelson Ruchla, Sienna 90
2-3 Cudzik Franciszka, Nowogrodzka 27
3-3 Szajnbok Perla Pawia 60 a
5-3 Łatkiewicz Helena, Pruszków
7-3 Piaszczyńska Marja, Smolna 34
8-3 Borensztejn Itla Estera, Sienna 26
9-3 Herszfinkiel Łaja Marjem, Miła 12
32-3 Szwagierus Józef Bracka 17
4-3 Grzybowska Aniela Wronia 50
5-3 Grumanteł Chawa, Dzika 73
6-3 Zagel Kelman, Nalewki 24
7-3 Goldflam Berta, Dzielna 12
9-3 Minc Jankiel Kruca 36
40-3 Engel Fajgela, Bonifaterska 7
2-3 Borenbaum Szejna Gołda Bonifaterska 7

2547-3 Słomka Pinkus, Wrzesińska 2 4-2
9-3 Błaszczak Bronisława Wilcza 44 6-2
51-3 Stillor Teofila, Marszałkowska 53 9-2
2552-3 Ber Aron, Twarda 3 80-2
3-3 Kopczyński Jan Feliks, Szopena 15 2-2
4-3 Gelbwaser Szłoma Abram, Gęsia 12 3-2
7-3 Tyrmund Adelina Chłodna 26 4-2
9-3 Gibensztern Marja, Ptasia 3 5-2
62-3 Ludwinowska Estera, Orla 5/7 6-2
2564-3 Beregman Mojżesz, Chmielna 43 7-2
2567-2 Zemsz Jakób Dawid Leszno 78 9-2
8-2 Zemsz Jochwet Leszno 78 90-2
70-2 Taśma Moszek Jakób, Targowa 45 1-2

Zgubiono kartę zwolnienia Karczmarskiego Aleksandra, Wiktorska 12 2544-3

Korzeniowski Zelik zam. Czerniakowska 113 zgubił paszport i kartę zwolnienia 2561-3

Zgubiono paszport, kartę powołania i inne dowody Trzaskowskiego Henryka Daniłowiczowska 4 2555-3

Skradziono książkę wojskową i kartę demobilizacyjną Matrackiego Jana, Opaczewska 4 2363-3

Zgubiono tymcz. dowód osobisty wyd. w Radzyminie, pozwolenie na rewolwer i upoważnienie do odbioru i wysyłki towarów z kolei wyd. przez T-wo Akc. „Rozwój Polski” Szlifierskiego Józefa, Nowy-Swiat 1 2556-3

Zgubiono kartę demobilizacyjną Jagrdy Sruła Moszka Muranowska № 13 2265-3

Zgubiono kartę powołania Horowicz Moszko, Łucka 24 2388-3

Zgubiono świadectwo na konia siwego, lat 12, wałacha na imię firmy „K. Sigalina” Chłodna 28 2558-3

Zgubiono paszport okupacyjny familijny Czerwińskich Henryka Haliny i Witolda, Nowogrodzka 60 a 2566-2

Zgubiono kartę powołania i kartę demobilizacyjną Zysmana Klaper, Lubeckiego 16 2560-3

Zgubiono tymcz. zaświad. demobilizacyjne Rajcherta Władysława Kawenczyńska 2569-2

Zarząd Izby Rzemieślniczych S-go Antoniego, komunikuje że kwesta publiczna w dniu 12 maja r. b. dała dochodu na rzecz zakładu brutto sumę 9 273.600 mk. koszta wyniosły 260.000 marek czyli netto 9.013.600 marek (słownie dziewięć milionów trzysta sześćset marek) 2573-2

Skradziono 2 weksle po 2 miliony mk., 2 weksle po 100 tysięcy mk., 1 weksel 800 tysięcy mk. i zobowiązanie prywatne na 1 milion marek podpisane przez K. Stypułkowskiego powyższe weksle były własnością Gołębiowskiego Józefa zam. w Węgrowie ziem. Siedleckiej 2575-2

Zgubiono kartę odroczenia Ostrowskiego Pejsacha Hersza. Sapiżyńska 8 2577-2

Skradziono rewolwer Browning belgijski za № 228 69 Ulickiego Gustawa, Browana 8 2578-2

Zgubiono kartę pobytu Drut Walerjana, Szopena 10 2581-2

Zgubiono kartę odroczenia Winnickiego Wacława Mławska № 6 2588-2

Zgubiono paszport, książkę wojskową i 2 świadectwa ogrodnicze i zaświad. wyd. przez Komisję pograniczną Jaworskiego Henryka, Piekarska 8 2592-2

Wpływ z kwesty odbytej dnia 13 maja r. b. urządzonej przez Warszawskie T-wo Przeciwożruczliwy wyniósł mk. 17.650.546
wydatki " 816.230
czysty dochód mk . . . 16.834.316 2592-2